

ikke igjennem Lovgivningen er udrustet med en saadan Myndighed, at den kan virke med Kraft, naar den træder i Live. Dersom det var Tilfældet, dersom man havde en særegen Lovbestemmelse om, paa hvilken Maade en saadan Commission kunde fremtvinge de Oplysninger, som maatte blive nægtet den, da skulde jeg visseelig ikke være saa villig til at opgive Commissionen; thi da troer jeg, at vi derved kunde have faaet værdifulde Oplysninger, men netop fordi der mangler Noget i Lovgivningen i denne Henseende, vil en Commission paa nærværende Trin ikke være af den Betydning, som den vistnok under andre Omstændigheder kunde være. Det vilde være høist lærerigt for os, om den ærede Premierminister vilde oplyse os om, paa hvad Maade vi kunde tvinge s. Ex. h. a. m. til at møde for Commissionen og meddele Oplysninger, dersom vi maatte ønske det; thi, dersom der gaves et Middel dertil, da skulde jeg for mit Bedkommende stemme imod den foreslåede Forandring og for det oprindelige Forslag. Da Taleren nu atter idag er kommen paa Commissionen, skal jeg iøvrigt blot bemærke, at det Hovedargument, hvorpaa Indenrigsministeren støttede sit Angreb paa Forslaget til Medsættelse af en Commission, var virkelig aldeles grebet ud af Luften. Han begrundede det nemlig paa, at der i Rigsretsloven er foreskrevet en Maade, hvorpaa de i samme omtalte foreløbige Undersøgelser skulde foregaae, og at foreløbige Undersøgelser derfor ikke kunde finde Sted paa anden Maade; men, dersom der nu fandt en eller anden særlig Sammenhængelse Sted, og Regjeringen da fandt, at der var Anledning til at faae denne undersøgt og paa kjendt ved Rigsretten, vilde da Indenrigsministeren ansee det for ulovligt, om Regjeringen ved en foreløbig Undersøgelse vilde skaffe sig de Oplysninger, som den maatte ansee nødvendige i denne Henseende? Jeg er overbevist om, at den ærede Minister vilde finde det fuldkommen lovligt, thi det er aldeles indlysende, at saadanne Undersøgelser ere aldeles forskjellige fra de foreløbige Undersøgelser, som omhandles i Rigsretsloven. Jeg vil gjerne indrømme, at en saadan Commission kunde misbruge sin Myndighed,

men det er aldeles ikke noget Argument imod den; thi hvem kan ikke misbruge sin Myndighed? Vi troe jo s. Ex. for Diebliffet, at Ministeriet misbruger sin Myndighed i allerhøieste Maal. Enhver, der har Magten i hænde, kan misbruge den; men saalænge det ikke er givet, at han vil misbruge den, er der jo blot en Mulighed tilstede derfor. Den ærede Premierminister bemærkede, at det var „revolutionairt“ at medsætte en saadan Commission, men dette grunder sig paa den feilagtige Maade, hvorpaa Ministeriet opfatter de Angreb, der stee paa det. Naar Folket ønsker en Forsamling, hvori det vil udtale sig i anti-ministeriel Retning, saa er strax en saadan Forsamling farlig for den offentlige Sikkerhed, og naar Ministeriet angribes igjennem Journalerne, saa lyder Retningsordren paa, at de fremførte Udringer egentlig ogsaa maae betragtes som fornærmelige for S. S. Majestæt osv. Jeg skal ikke opholde mig ved den Indvending, der nu atter er bleven reist af Indenrigsministeren, mod idag at behandle det foreliggende Forslag, fordi det skulde være noget Nyt. Det er vel smukt, at Ministeriet har den særdeles Omhu for, at Thinget skal gaae frem paa den rette Vej; men i den Henseende kan Thinget ganske roligt stole paa den ærede Formand. Naar han erklærer det for lovligt at behandle Sagen, kunne vi ganske roligt gaae ind derpaa; jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at vi tidligere have seet Exemppler paa Forslag som ved anden Behandling er undergaaede en langt betydeligere Forandring end det foreliggende; jeg skal saaledes nævne det Spændisse Forslag om Troesfrihed. Hvad fremdeles angaaer Overskridelsen af Finantsloven, da har man gjort den Bemærkning, at det ved Bedømmelsen deraf skulde have forskjellig Indsigelse, om Ministeriet var afholdt eller ikke, men det er slet ikke Tilfældet. Det, hvorover Folkethinget anker, er, at Ministeriet lader det være tvivlsomt, hvorvidt det vil gaae fra sit Ord, eller ikke, hvorvidt det er paa lidelig, eller ikke, og da Ministeriet vedbliver at lade dette være tvivlsomt, saa gjør det jo sels Befrafenheden af de Oplysninger og Meddelelser, som overhovedet maatte komme fra det, tvivlsomt.